

VAZBA A ZÁHONY

neděle 23. září 2018
14:00–17:00
Didaktické centrum geologie

Smíšené trvalkové záhony

Smíšené trvalkové záhony jsou jedním ze současných světových trendů při použití trvalek ve veřejné zeleni i v soukromých zahradách. Oproti tradičnímu použití v klasických trvalkových záhonech se zde zpravidla nepoužívá osazovací plán a rostliny jsou na ploše rozmístěny nepravidelně. V těchto záhonech se využívá přirozeného chování jednotlivých druhů, tj. jejich způsobu odnožování, rozšiřování, životní strategie, vytrvalosti, konkurenční síly a podobně. Tyto vlastnosti se pak kombinují se vzhledem rostlin, tj. výškou, barvou a dobou kvetení, architekturou rostliny, texturou, strukturou, podzimním zbarvením atd. Výsledkem je dynamické rostlinné společenstvo, které je atraktivní co možná nejdéle v roce a je proměnlivé v průběhu sezóny i let.

Díky využití přirozeného potenciálu jednotlivých druhů a jejich vzájemných kombinací je tento typ záhonů výrazně **méně náročný na údržbu**. Velmi významně snižuje nároky na údržbu 5–7 cm vysoká vrstva mulče, která brání průniku plevelů z okolí a pomáhá zadržovat vodu v půdě. Záhony se na jaře sestříhnou k zemi a veškerá suchá hmota se ze záhonu odveze. V průběhu roku se provádí 2–3x opatrné pleť. Nežádoucí rostliny se ručně vyplejí, přičemž se nesmí narušit souvislá vrstva mulče. Záhony se zpravidla nezalévají a nepřihnojují.

Co a pro koho?

Ve smíšených trvalkových záhonech se využívá široká paleta druhů rostlin. Od krátkověkých jedno a dvouletek a trvalek, po vytrvalé, dlouhověké trvalky, nízké dřeviny až po cibulnaté a hlíznaté rostliny. V záhonech lze použít jak tradiční zahradní rostliny, tak i mnoho botanických, nešlechtěných druhů. Velkým přínosem těchto záhonů je podpora biodiverzity zejména bezobratlých živočichů. Záhon nabízí mnoho rostlin, které jsou atraktivní **pro motýly, včely, čmeláky** a řadu dalšího hmyzu. Hmyz zde nachází potravu v květech, jejich larvy se živí listy a nachází zde úkryt a nerušené místo k celému životnímu cyklu. V zimě se rostliny nechávají na záhonech stát, takže poskytují **semena pro řadu ptáků**, jako jsou stehlíci, zvonci, vrabci a mnoho dalších. Samozřejmostí je nepoužívání chemických látek při údržbě.

MOJE ZÁŽITKY

S kým jsem tu byl/a:

Co mě zaujalo:

Moje poznámky:

Sbírejte další informační karty z akcí Muzea Říčany!

Sledujte aktuální dění na:	Otevírací doba hl. budovy a zahrady pro veřejnost:
Muzeum Říčany Rýdlova 271/14 www.ricany.cz/muzeum f Muzeum Říčany	pondělí–čtvrtek 14:00–18:00 sobota 10:00–18:00 neděle 13:00–18:00 pátek zavřeno

Proč jsou rostliny z naší přírody někdy hezčí než dovážené květiny ze subtropů a tropů?

Rostliny, které rostou u nás v přírodě, jsou v kyticích krásné a hlavně nedocenené, neokoukané. Jejich používání ve floristice, při vazbě kytic, skýtá neustálé nalézání nových kombinací, nových tvarů, struktur a textur. Příroda nám sama nabízí nepřehledné množství barev, odstínů. Při vazbě kytic můžeme totiž použít i zajímavé plevelné rostliny, které samotné možná nevypadají nijak zvlášť hezké. Např. viz. foto použití pcháče a ostatních rostlin ve svatební floristice.

Dovážené rostliny jsou až nepřírodně dokonalé. Jedna rostlina stejná jako druhá. Odchylka v „parametrech“ není přípustná.

Jak rostliny sbírat, aby nám vydržely?

Při šetrném sběru rostlin je důležité, abychom co nejdříve ponořili stonky rostlin do vody. Každý si pamatuje, jak si na výletě přírodou nasbíral rostliny, které mu během cesty domů zvadly. Rostliny můžeme na výletě ponořit alespoň na chvíli do potoka nebo mít s sebou například košík s nádobou naplněnou vodou. Rostliny, které potřebují brzké ponoření do vody jsou například chrpy, máky s pupy, ostrožky, zvonky, kopretiny, chrastavce.

Některé rostliny vydrží při sběru, při utrnutí, déle bez vody – jsou to řebříčky, vratiče, pcháče, bělotny, prýšce, rostliny z čeledi miříkovitých, různé větvičky keřů, stromů, třeba i s plody. Důležitá je i zralost rostliny. Všeobecně rostliny s rozvíjejícími se pupy jsou náročnější na brzké ponoření do vody. Sběr rostlin není vhodný v parných dnech – je lepší počkat na večer, slunce už nepálí a rostliny mají více zásob živin.

Jak udržet kytici co nejdéle čerstvou?

Trvanlivost kytice závisí hlavně na použití určitých druhů rostlin – například již zmíněné řebříčky, vratiče, prýšce, kokoška pastuší tobolka, penizek, různé větvičky keřů, stromů, obilí vydrží déle než chrpy, zvonky, kopretiny, kohoutky, chrastavce. Důležitá je i růstová fáze rostliny, ve které se nachází. Nejlepší jsou rostliny s vybarvujícími se pupy. Můžeme i sbírat odkvetlá květenství se semeníky, plody – například makovice, odkvetlá plamének plotní, odkvetlá květenství rostlin z čeledi miříkovitých (patří sem například i na zahrádce pěstovaný kmín, kopr, v přírodě rostoucí fenykl). Nejdůležitější pravidlo při udržení co nejhezčí kytice z divokých rostlin ve váze je **každodenní výměna vody**. Oproti dováženým rostlinám se na stoncích našich rostlin udržují i zdejší mikroorganismy, které kalí barvu vody do zelena. Při pravidelné každodenní výměně vody ve váze můžeme dosáhnout trvanlivost kytice zhruba kolem 1 týdne.

Luční rostliny z Říčanska

V ZO ČSOP Ekocentru Říčany se snažíme pěstovat matečné porosty pro produkci semen ovsíkových mezofilních luk – tedy pro slunná místa, středně vlhké půdy, středně zásobené živinami. Po předchozí dohodě lze pro potřeby zakládání lučních porostů získat směs 15 druhů bylin, které je vhodné doplnit semeny trav (ovsík vyvýšený, lipnice luční, kostřava červená). Do směsi jsou zařazeny druhy poskytující nektar hmyzu, i druhy sloužící jako živné rostliny pro housenky motýlů.